

Sygn. akt II CSK 368/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku J. L. i M. L.
przy uczestnictwie K. J.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w Koninie
z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt I 1Ca 488/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wnioskodawców nie została w sposób przekonywający uzasadniona przesłanka przewidziana art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Powołanie się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), poprzestające na powtórzeniu argumentacji zaprezentowanej wcześniej przy określaniu podstaw kasacyjnych i niezawierające przekonywających argumentów na rzecz twierdzenia o „oczywistej” (a więc ewidentnej, nie budzącej żadnych wątpliwości, widocznej bez potrzeby bliższej analizy) zasadności skargi, nie odpowiada wymaganiu, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c., a więc nie może stanowić podstawy przyjęcia skargi do rozpoznania.

O oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) nie może świadczyć ani negowanie przez skarżących dokonanej przez Sąd oceny dowodu z opinii biegłego geodety (art. 398³ § 3 k.p.c.), ani zarzut niewłaściwej subsumpcji wskazanych przepisów prawa materialnego, uzasadniony niewłaściwą wykładnią pojęcia stanu prawnego nieruchomości. Potrzeba dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni przepisów prawnych jest bowiem odrębną przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ale obwarowaną wymogami określonymi w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Z omówionych względów Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).